

[Grünbaum.]

ved nu efter det materiale, finansministeren selv har fremlagt, at det er ikke 35 pct., men det er 40 pct., der svarer til det, finansministeren — altså denne finansministers forgænger — sagde, da han fremsatte lovforslaget, og det, som regeringspartierne har ment, da de fremsatte forslaget. Jeg giver derfor ikke ret meget for det, finansministeren nu kommer med; det er ikke andet end udflugter, omgæelser.

Til sidst spurgte finansministeren, om det er rimeligt, at man nu vil ophæve indeksordningen fra den 10. maj. Det drejer sig altså kun om de fremtidige tegninger. Vi har jo diskuteret det mange gange før, men vi tror ikke på, at der heri ligger nogen virkelig reel meropsparing til gavn for det danske samfund. Der ligger i høj grad en flytning af nogle penge fra én post til en anden — det er noget, man ordner nede i banken eller sparekassen — men der kommer i masser af tilfælde ikke én øres mere opsparing af den grund.

Langkilde: Hr. Grünbaum siger hver gang, han er heroppe, at der er sket en forringelse af forslaget, en generel forringelse, det ligger der nærmest i hans udtryk, men det er helt urigtigt. Den eneste ændring, der er sket i lovforslaget, som — altså efter hr. Grünbaums opfattelse kan kaldes en forringelse — efter min mening er det det ikke — drejer sig om den tilbagevirkende kraft, men der er på andre punkter som påvist i mit første indlæg sket skærper, som er væsentlige. Der er lukket huller, som det er betydningsfuldt at vi har fået lukket, og derfor synes jeg ikke, det skal blive stående, som hr. Grünbaum siger det, at der er sket en generel forringelse af lovforslaget. Der er fremsat forslag om nogle enkelte ret væsentlige skærper og lukninger af huller, og så er der foreslået denne ændring med hensyn til tilbagevirkende kraft, som vi altså vurderer forskelligt.

Hr. Ømann foretrækker nedslag i skatten i stedet for nedsættelse af den skattepligtige indkomst, idét han siger, at det er helt urimeligt, at man anvender fradrag på dette område, som er en rent privat ting, som ikke kan have det offentlige interesse. Jeg vil ikke som hr. Ømann sætte lighedstegn mellem dette gennem opsparing at sikre sin

pension og sin alderdom og så dette at købe bolsjer og bajere for pengene; jeg synes ikke, det er rimeligt at sætte det lighedstegn. Selv om staten måske skal være forsigtig med en moralsk vurdering, så vil jeg dog alligevel tillade mig at sige, at vi er interesserede i — og det er også det, lovgivningen er udtryk for — at folk gennem en langtidsopsparing sikrer deres alderdom, og vi kan ikke, i princippet i al fald, være interesseret i, at de køber bolsjer eller bajere for pengene, sådan som hr. Ømann mente at man lige så godt kunne.

Hyori adskiller disse fradrag i den skattepligtige indkomst sig fra andre skattefradrag? Der er jo en lang række andre skattefradrag. Mener hr. Ømann også, at disse skulle ændres til at være nedslag i skatten, f. eks. underskud på parcelhuset eller underholdsbidrag eller lign.? Skal de også ligestilles med dette område, således at de ikke bør indrømmes som fradrag i den skattepligtige indkomst? Det kunne jeg i og for sig godt lide at vide. Jeg mener, at det må være helt rimeligt, at dette fradrag ligestilles med andre fradrag.

Ændringsforslaget kan ikke fra hr. Ømanns side være begrundet i et ønske om at forenkle skatteadministrationen, for det, at vi tager et enkelt fradrag ud, som han foreslår, og i stedet afløser det med et nedslag i skatten, det forenkler jo ikke skatteadministrationen; der bliver stadig væk en hel del tilbage, hvis han ikke ønsker at tage dem med også ved samme lejlighed.

Ømann: Ganske kort. Jeg opgiver at holde skatteteoretiske foredrag for hr. Langkilde, men kan bare slå fast, at hr. Langkilde vil altså fastholde det princip, at der skal gives en stor rabat til dem, der har en høj indkomst, og en lav rabat til dem, der har en lav indkomst; det er jo et meget smukt princip, og jeg forstår, at det er i overensstemmelse med hans partis hele ideologi.

Finansministeren (Ninn-Hansen): Hr. Langkilde har ret i, at den ændring af betydning, der foreslås i forhold til det oprindelige forslag, er ændringen med hensyn til den tilbagevirkende kraft. Nu har hr. Grünbaum brugt megen tid til at søge at påvise, at der skulle være et modsætnings-